

Kyrkkryddor

ACC. N:R **M. 12456** :1.

Kvistar och blommor och likenande har folk inte fört med sig i kyrkan på de senaste 50 åren. På den tiden detta var i bruk var det lavendelblommor, amrött, gulbarkägg, saliveja med fl. andra starkt doftande blomster. De förvarades i psalmboken om det bara var en kvist eller blomma. Men var det blomstarkvaster, var man dom i handen. Psalmboken bars till kyrkan av kvinnorna, vackert omlaga av en nysbruken vit näsduk med spets omkring. Männen bars sina psalmböcker i rockfickorna. I många fall lät man dom ligga kvar i kyrkan från söndag till söndag. På kvinnorna hade kvistar och blommor med sig bestod mest på att på den tiden räckte själva prästiken minst en timma stundom fem kvarts timma, och kände de sig så tunga i huvudet föde de blommorna till näsan inandas några drag och kände sig så uppiggade. I sället för blommor hade somliga män snusdosa med. Och så bruka de säga en och annan pris

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lup.

88.

1

Kyrkkryddor

under mässan och även räkna dosan åt de när-
mast sittande, ifall de behöva. Bruket med blomster-
kransar förekom också vid kyrkförging, men knappast
vid andra tillfällen. Denna sed brukades likaväl av
fattiga som av rika utan undantag. Äu man förde
luktblaskor med sig i kyrkan, känner jag inte till.
Men det brukades mycket äü hålla några droppar
luktvatten i kläderna vid kyrkobesök. Äü likt-
vatten som kallades: "Euvimmen Bärks rökellesprit"
användes mycket, och sådant köptes på apotek.
Bruket med luktvatten förekom förutom vid kyrk-
liga högtider, även vid alla andra höglidliga till-
fällen. Karameller hade kvinnorna med i kyrkan
då de hade barn med sig, kanske också något kak-
verk. Trukt för jag knappast förekom. Äü präster
skapat på något sätt uttryckte sitt ozillande mot-
hör ovan omfalade bruk, förekom inte. Äü dessa
bruk upphört beror nog på äü, dels har gud-

Kyrkkryddor

ACC. N:R M. 12456:3.

Ljusstifden förkortats och dels anses sådana bruk
inte finna i utgående modern tid.

Det låg säkert både vördnad och andakt i sätten
att föra den kära psalmboken med sig i kyrkan,
höjd med finaste nåsduken och ett blomster in-
slucket. I många fall var psalmboken ett minne
från konfirmationen. Men också i många fall
en fästmansgåva från förlovningsstiden.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.